

Minnesord: Sören Olsson, Strängnäs

95 delningar

Dela på facebook

Dela på twitter

Vännen Sören Olsson har lämnat oss . Efter en vinter av ohälsa förlorade han kampen, nyss fyllda 76 år.

Sören kallade sig själv gärna för n´ Sören i Axel Ors. Axel Olsson var hans farfar som kom från byn Svedje i Sunne men anlade torpet i Römyran. Sonen Olle och hustrun Gunborg, född Wik, övertog det 1942.

I början saknades både väg och elektricitet där. De så småningom åtta barnen fick tidigt hjälpa till med vad de kunde i jordbruket.

Olle hade ärvt traditionen av jämtländsk folkmusik, och musikbegåvning fördes till barnen.

Föräldrarna var måna om att barnen skulle få utveckla spelningen. Sören fick börja spela fiol för konsulent John Persson, i Orrviken. Vintertid åkte Sören skidor från Römyran och dit.

År 1955, när Sören var 14 år, tillträdde familjen Olsson tjänsten som prästgårdsarrendator i Sunne.

Jag som bodde i Sunne Prästgård blev granne med Sören och familjen.

Sören ansvarade för bland annat djurskötseln och mjölkningen av de 14 korna. Det var alltid roligt att träffa glada, pigga och klipska Sören.

När han 1960 gjorde lumpen på I5 var det början på ett nytt liv för Sören. Han utbildades i militär förrådstjänst. Det ledde till att Sören fick en tjänst som förrådsförvaltare på det militära övningslägret i Malmköping i Södermanland. Dåvarande hustrun Aina och han flyttade dit år 1963 och han lämnade Jämtland för alltid.

"Je kunn baere ett språk", sade han. Men han klarade sig utmärkt med jämtska!

Sören utbildade sig i förvaltning med mera, och slutligen basade han över hela förrådsverksamheten inom P10:s område.

Han etablerade sig i Sörmlands folkmusik och blev ordförande i anrika Sörmlands spelmansförbund. För att genomföra sin känsla för det rätta spelsättet fick han ibland ta till både knep och jämtländsk tjurighet. Han lyckades alltid!

Via folkmusiklivet kom Sören till landstinget i Sörmland och blev sektionschef för Länsmusiken. Under den sorterade bland annat militärmusiken som kom att fortleva omorganiserad.

En ny familjebildning med Ingrid, som var folkdanslagsledare, skedde och de bosatte sig i Strängnäs. Med tiden kom barnen Anna, Axel, Nils-Gustav och Karin. Tidigare fanns Lena och Lars.

Allmänskulturen i Sörmland tillsatte Sören Olsson som chef. Sören trivdes med att ha stort ansvar. Även ekonomi och byggprojekt genomförde han lyckosamt.

Med sitt vänliga sätt och käcka framtoning var han uppskattad av alla. Han hade lika god kontakt med biskop Jonas Jonsson och landshövding Bo Holmberg som med varje musiker i orkestrarna.

Sin egen musikutövning bedrev han framgångsrikt. Tillsammans med Ingrid genomförde de traditionella lokala musik- och dansevenemang. En glansperiod för folkmusiken i Mälardalen var när gruppen Simmings framträdde, även utomlands. Efter dess upplösning mot slutet av 1900-talet bildade Sören Kapellet spiskroken. De konserterade i många sammanhang, även en gång i Sundsjö kyrka i Jämtland. Sören presenterade ofta musikstyckena på jämtska, vilket sörmlänningarna fick försöka förstå.

Dessa eminenta musiker stod på toppen ända fram till den olycka i augusti 2016 som ändade Sörens musikverksamhet.

Sören betecknas av sina kollegor som idérik och handlingskraftig med stor betydelse för den sörmländska folkmusiken.

Sören avgick som kulturchef 2009. Hans pensionärstid blev alltför kort.

Saknaden är stor även hos Frimurarna där han uppnått 10:e graden.

Barbro Kullman-Helmersson

Granne till Sören Olsson först i Sunne och sedermera i Sörmland

(Länstidningen, Östersund 2017-06-02)